

Men jeg er da enig med hr. Holger K. Nielsen i, at hvad der sker om mange år, kan vi jo ikke vide noget om. Verden kan ændre sig. Der var jo også folk i denne her sal, der var meget langt fra hinanden i udenrigspolitikken for år tilbage, men jeg kan forstå, at nu varer det ikke så længe, før vi stemmer sammen om diverse udsendelser af folk til udlandet og sådan noget. Ja, mange ting ændrer sig jo.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er sådan til min forståelse af, hvad hr. Holger K. Nielsen mener. Jeg kan forstå, at løfter sådan er noget særligt noget, og så er der nogle programpunkter, dem behøver vi ikke tage så alvorligt. Sådan forstod jeg det. Og derfor vil jeg bare spørge hr. Holger K. Nielsen, om det så, når hr. Holger K. Nielsen kæmper for, at de danske EU-forbehold står mejslet i runer i den dér fremtidige regeringsdiskussion, som hr. Holger K. Nielsen lægger op til, er en forudsætning for, at SF overhovedet er med, at de stadig væk er mejslet i runer. Eller vil det være sådan, at hr. Holger K. Nielsen på et tidspunkt skal ud og sige til vælgerne: Ja, det sagde jeg dengang, men nu bliver vi nødt til, af hensyn til udviklingen og de dér fire-fem andre partier, at lave en EU-politik, som måske ikke er SF's?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til hr. Buksti: Jeg synes måske ikke, det er så relevant, at vi står her og diskuterer regeringsprogram; der er sådan et par år endnu. For os er det her et 3-årigt projekt, hvor vi håber på, at vi kan få et folketingsmandat til at få styrke til at forhindre, at Venstre får magten.

Men hvis vi kan gøre spørgsmålet mere konkret – og det skal jeg så gøre for hr. Jacob Buksti, siden han selv havde svært ved det – så kunne han jo spørge: Vil SF begynde at sige ja til ØMU'en for at komme i regering? Så er svaret nej. Det løfte kan jeg give: at SF stadig væk vil være modstander af ØMU'en, og at vi ikke vil give afkald på den modstand for eventuelt at komme i regering. Det kan jeg give et løfte om. Men hvad der ellers skal ske, når vi til den tid eventuelt skal forhandle regering, kan vi da ikke snakke om i dag i øvrigt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Pia Kjærsgaard (DF):

Lad mig starte med at slå fast, at Dansk Folkeparti finder det i orden med denne her forespørgselsdebat om regeringens brudte løfter. Vi finder det ikke kun rimeligt, men også nødvendigt, at regeringen bliver stillet til regnskab på en eller anden måde for hele den stribe af løftebrud, den har udsat den sagesløse befolkning for.

Siden Nyrupregeringen kom sådan mere eller mindre ind ad bagdøren som følge af Tamilsagen, har danskerne faktisk været ofre for det ene løftebrud efter det andet fra statsminister Poul Nyrup Rasmussens side. Tiden blev jo betragtet som en ny start og som moralens årti, men har fået en helt, helt anden betydning, når man ser, hvad der er sket i denne her regeringsperiode. Der har været så mange områder, hvor der har været tale om så klare løftebrud, at det i alle andre tilfælde omgående ville være blevet en sag for Forbrugerombudsmanden.

Jeg tror faktisk ikke, at denne her ret korte talletid tillader, at jeg nævner alle løftebruddene, så derfor vil jeg koncentrere mig om det væsentlige.

For Dansk Folkeparti er det meget væsentligt, når regeringen svigter syge og gamle i vores såkaldte velfærdssamfund. I masser af åbningstaler og under valgkampen manglede det heller ikke på løfter til de ældre. Statsministeren lovede mere indflydelse til de ældre. Statsministeren mente ikke, at vi kunne være bekendt at lade de ældre leve under forhold, som vi ikke selv ville acceptere, og statsministeren lovede flere plejehjem og ældreboliger og bedre hjemmehjælp.

Nu ser vi så resultatet af regeringens strøen om sig med løfter: Den ene kommune efter den anden skærer desværre ned på hjemmehjælpen. Hvad gør regeringen? Den gør ikke noget som helst for at leve op til sine flotte ord. I åbningstalen f.eks. fra 1994 sagde statsministeren også: »Regeringen ønsker, at alle samfundsgrupper deltager aktivt i demokratiet og får indflydelse på de forhold, der påvirker hverdagen.« Hvordan i alverden harmonerer det med, at regeringen under natlige forhandlinger sidder og laver efterlønsreform hen over hovedet på befolkningen? Men det er måske ikke noget, der kommer danskerne ved, det er måske ikke noget, der vedrører danskerne?